

תת"ע 4806/04/17 - אבו קרינאת סברי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4806-04-17 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת סברי
תיק חיצוני: 34210109012

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	אבו קרינאת סברי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

" נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל נימוק המצדיק את אי התייצבות הנאשם לדין.

גם אם בשל "תקלה" של בא כח הנאשם לא הייתה התייצבות שלו (ב"כ הנאשם נסע לחו"ל וביקש סיוע של עו"ד אחר לטענתו), איש לא פטר את הנאשם עצמו מחובת התייצבות למשפטו.

גם לגופה של עבירה לא הראה ב"כ המבקש כל עיוות דין אשר נגרם למבקש.

עמוד 1

על פניו המדובר בבלתי מורשה לנהיגה שנהג ברכב.

ענישתו מידתית, מצויה בחלקו הנמוך של מתחם הענישה (ואף אינה כוללת רכיב של מאסר מותנה).

לא הוצג כל רישיון תקף ליום ביצוע העבירה.

לא מצאתי כי נגרם למבקש כל עיוות דין.

המבחנים אשר נקבעו בפסיקה לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם לא מתקיימים בפרשה זו.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ז, 20 יוני 2017, בהעדר הצדדים.